

Hálaadás minden dolgokban.

(Urvacsorai beszéd.)¹

„Minden dolgokban hálákat adjatok“ ! — Egy nagy lélek intelme, ki tapasztalta az életnek minden körülményeit, kinek része volt a bővülködésben és része volt a szűkölködésben, ki itt magasra emeltetett, amott pedig megalázást, üldözést, gyaláztatást szenvedett ; itta a dicsőség poharát, ünneplő közönségtől körülvéve és itta a szenvedés keserű ürömcseppjeit, a hatalomtól börtönbe vetve vagy elvakúlt néptől bántalmazva, csúfsággal illetve. Egy nagy lélek intelme, ki átmént ama szent harczon, a hit, a vallásos meggyőződés harcán, a szenvedélyesség izzó tüzén és a benső megvilágosultság ama fényes, ragyogó felhőjén ; ki átélte mindama küzdelmeket, melyek a test és a lélek közt kifejlenek, mindeme tusakodásokat, melyek a keresztény eszmény utáni törekvésben tolnak föl az emberi léleekben. És mindezekén átmenve, mindezeket átélve, s még ennél többet, szól a hívőkhez intelme : „Minden dolgokban hálákat adjatok“ !

Hálákat adni minden dolgokban ! Hálát adni, mikor dús kalászkok rengenek a mezőn, mikor sok volt az aratásra való gabona, s a nehéz szekerek vidám énekszó mellett haladnak az uton tova, és hálát adni, mikor a kévék nem oly bőven ontják csűrökben és szérün a tiszta, aranszinű búzát. Hálát adni, mikor a szerencse ölen mosolyogtok, és hálát, mikor kedvezőtlen körülmények szomorúra változtatják a vidám arcokat. Hálát a dicsőség magaslatán és a megaláztatás mélységének fordulóján. Hálát a megpróbáltatásokban, a szentség harcaiban, hálát minden dolgokban !

Minden dolgokban hálát adni hív e szent asztal ! . . . Készek lesztek-e e hívásnak engedni, készek lesztek-e annak megfelelni, tudtok-e hálákat adni ? Avagy inkább szeretnétek panaszokkal verdesni, tölteni bé a levegő-egyet, érezve annyi nélkülözést és annyi szükségét. Tudtok-e hálát adni, avagy inkább érzéketlenek vagytok, szenvedve

¹ [1897. sept. 26.]

mostoha sorsot és az emberektől félreismerést, annyi méltatlanságot. Tudtok-e hálát adni a kisértésekre emlékezve, avagy ha éreztek, inkább hajlandók volnátok e felkiáltásra ragadtatni: hogy mért is az ember Istennek oly gyarló, gyöngye teremtménye, hogy csak mindig kell kisértetnie?! . . . Minden dolgokban hálát adni hív e szent asztal. Hálát adni a derűs, szép napokért, boldog órák pillanataiért, és hálát adni a nem kellemes időért, hálát annak tanúságaiért. Hálát a gazdagság kényelmeiért, és hálát a szegénység gazdag erejeért, melylyel az életet birni lehet. . . . Hálát adni hát ez év áldásaiért, magáért a szükös termésért is, mely bár szükös, még sem olyan, hogy az embernek úgy kellene sohajtania, mintha ketté tört volna a kenyérnek szára. Hálát az áldásokért, melyek örvendeztetnek, és hálát azokért, melyek tanítanak és tökéletesebbre visznek, hálát életetek minden áldásaiért! . . . És hálát nemzeti létünk ama történeteieért, melyek gazdagítják a nemzet tapasztalatát, öregbítik bölcseségét, hálát ama jelenségekért, melyek búzditók, fölemelők, és hálát, sokszorosan, százszorosan hálát azért a jelenségért, melyben a nemzet átérezhette, átérezte egész nagyságát, minden dicsőségét, elragadtatva ama rokonszenves hangtól, ama fön-szárnyaló szép és igaz szótól, melylyel egy hatalmas nemzetnek méltó feje, látnok-szellemű nagy és hős vezére magasztalta e nemzetet és a kit e nemzet úgy szeret, a fenségést, a királyt, a királyt.

Minden dolgokban. hálát adni hív e szent asztal . . . És hálát adtok . . . szivből . . . és imádkoztok lélekből, jertek imádkozzunk, ezeket mondván:

Isten! szerető jó Atyánk! dicséret szálljon nevedre, hogy megmutattad irántunk a te kifogyhatatlan jóságodat és nem tetted terméketlenné határainkat. Dicséret szálljon nevedre, hogy megújítottad rajtunk számtalan áldásaidat, hogyha értünk is kedvetlen napokat, láttunk fényt, éreztünk boldogító érzést, s fölemelt öntudatunk bizalommal szemléli a nemzet jövőjét. Dicséret szálljon nevedre Atyánk! a kegyelemért is, a melylyel most magadhoz fogadsz, szent lelkedért, melylyel érzelmeinket megszenteled, megtisztitod, hogy lehessünk méltó vendégei a te szent fiad asztalának, a melyhez hivatalosak vagyunk s a melynél neked hálát rebeg ajkunk, hálát rebeg ajkunk.

*

Isten! szerető jó Atyánk! te hozzád ohajtozott szivünk s hálaldozatunkat előtted bemutattuk. Kegyelmedbe fogadtál és engedtel szent fiad asztalához járulni.

Légy áldva és felmagasztalva velünk közlött szellemi áldásaidért.

Oh vajha e szent óra előbbre vitt légyen minket az üdvesség utáni törekvésünkben; oh vajha az érzelmek, melyekkel itt felbúzdultunk, követnének minket az életbe, lennének állandó lakói keblünknek, hogy így látszanék meg rajtunk igédnek hatalma.

Szeretetedbe és gondviselésedbe ajánljuk továbbra is magunkat és mieinket; szeretetedbe és gondviselésedbe, ki maga iránt mindinkább bámulatot és csodálást kelt, nagy királyunkat, és vele nemzetünket, a melyre most sütteted fényes napod. Szeretetedbe és gondviselésedbe hatalmas szövetségeseinket, kik velünk együtt a békét keresik; szeretetedbe és gondviselésedbe minden népeket, kik a béke ellen nem törnek, hanem abban és az által akarják munkálni országodat, eljövetelet a te országodnak.

PÉTERFI DÉNES.

GYÖNGYMONDATOK.

(Ujkori írótól.)

F é l t é k e n y s é g.

Szerelmes az, a ki félt. *Kölcsői.*

Egy sincs a sok emberi indulat között, melynek oly kevésbe kerüljön a képzelt lehetőség átöltöztetése az igazra, mint a szerelemfélést. *Katona József.*

Férjek egy kardcsapást meg tudnak bocsátani, de egy csókot soha. *Jókai.*

A féltékeny inkább szeret; a nem féltékeny jobban szeret. *Molière.*

Egy féltékeny mindenki által gyűlölt szörny, és senki sincs, a ki neki ártani hajlandó ne volna. *Molière.*

A féltékenyek olyanok, mint a pervesztettek, kiknek megvan engedve mindent mondani. *Molière.*

Mi haszna van a szerelemféléstnek? ez a kedveltetés vesztésének eszköze, mely a másik félt mások előtti tetszés keresésére ingerli. *La Fontaine.*

Szerelemféléstnél, ha tán nem szenvedélyből keletkezik is, a vérmérséknek nagy része van; azonban azt oly különcségi jelenetnek vehetjük, a minek e nevet adhatjuk: „erőszakolt szerelem jóizűség nélkül“. A féltékeny szenvedésben van, és szenvedtet másokat is. *La Bruyère.*

F e n h é j á z á s.

Nincs lovag, ki a vetélytársaktól, nőktől és adósságtól menekülhessen. *Göthe.*

A fenrlátás tele van csalódba képzelt nagy elégtelvéssel, s mások kegyeletét nem igen nyeri meg; magatartása merev és dagályos. *Sand Gy.*

F e n y e g e t é s

Csak akkor mernek a kis gyermekek mást megfenyegetni, mikor hiszik, hogy azt más nem tudja senki. *Katona József.*

A lármás fenyegetés nem érdemel figyelmet, az csak a tehetetlenség és félelem eredménye, mely által gyengíteni akarja azon sujtó rosszat, melyet magától el nem űzhet. *Corneille Péter.*